

עת"א 36466/11/14 - ס פ נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

18 נובמבר 2014

עת"א 36466-11-14 פ נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

העותר ס פ

נגד

המשיבים

1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר

2. מדינת ישראל

פסק דין

העותר מרצה מאסר לתקופה של חמישה חודשים שנגזר עליו על ידי בית משפט השלום בפתח תקווה לאחר שהורשע בעובדות כתב אישום, בעבירה של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 380 + 382(א) לחוק העונשין, ובעבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

המתלונן אשר כנגדו בוצעו העבירות, הוא גיסו של העותר. כפועל יוצא מכך, סווג העותר כאסיר בעל פרופיל אלימות במשפחה. יצוין עוד כי מדובר במאסרו השישי של העותר, כאשר בעבר נשפט בעבירות רכוש, סמים, אלימות, נשק ועוד.

עניינה של עתירה זו בבקשתו של העותר לצאת לימי האבל על מות אמו, אשר הלכה לעולמה אתמול, 17.11.14. העותר לא יכול היה להגיע לטקס ההלוויה, והוא מבקש שתאושר לו חופשה קצרה כדי להספיק להגיע במהלך שלושת ימי האבל לבית המשפחה. יצוין לעניין זה, כי שלושת ימי האבל מסתיימים מחר, 19.11.14.

בקשתו נדחתה על ידי שב"ס. שב"ס מצוין בתגובתו את עברו המכביד של העותר וכן את הרקע לעבירות הנוכחיות, בגינן הוא מרצה מאסר. שב"ס מדגיש כי גורמי הערכת המסוכנות של שב"ס עשו מאמץ לקבל נתונים מהקהילה בה חי העותר, כדי לברר מידע נוסף בעניין רמת מסוכנותו, ואולם לא היה בידיהם הסיפק לקבל את הנתונים הנ"ל. בנסיבות אלו, ובשים לב לעובדה שאירוע של אבל הוא אירוע טעון רגשית, ובהתחשב בעובדה שאירוע האלימות היה בתא המשפחתי, מתנגד שב"ס להוצאת העותר לחופשה.

בא כוחו של העותר הודיע לבית המשפט, כי המתלונן הוא תושב רהט, ואילו העותר תושב כפר קאסם ושם מתקיים האבל המשפחתי. נטען בתגובת ב"כ העותר כי אין למתלונן כל כוונה לבקר במקום האבל בכפר קאסם ואין הוא מכיר את משפחת הנפטרת. יוער לעניין זה, כי המתלונן והעותר נשואים לשתי אחיות.

עיינתי בתיק בית משפט השלום בפתח תקווה, שם נדון העותר ודינו נגזר. מעיון בגזר דינו של בית משפט השלום בפתח תקווה עולה, כי בעת שנגזר הדין, היה המערער משוחרר. לאחר שנגזר הדין הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע של גזר הדין עד לשמיעת ערעור, ובהסכמת הפרקליטות עוכב הביצוע. בפרק זמן זה היה העותר משוחרר ובבית משפחתו. גם כאשר התקיים הדיון בערעור, והעותר חזר בו מהערעור, ניתנה לו ארכה של למעלה מחודש עד להתייצבותו לריצוי המאסר. בכל פרק זמן זה היה העותר בבית משפחתו ולא ידוע על אירועים חריגים, של אלימות במשפחה או אחרים.

בנסיבות אלו סבור אני כי שב"ס לא איזן נכונה את מכלול הנתונים, אשר ככל הנראה גם חלקם אינם בידיעת שב"ס. כפי שצוין, ועדת המסוכנות הפועלת מכוח פקודות שב"ס ניסתה לברר את רמת המסוכנות הנשקפת מהעותר בתחום התא המשפחתי, ואולם לא עלה בידיה להשלים את הבדיקה. ואולם, מהנתונים שבתיק הפלילי, בגינו מרצה העותר את מאסרו, עולה כי בכל מהלך ניהול התיק, וגם לאחר שנגזר הדין, שהה העותר בתא המשפחתי וכאמור, לא ידוע על אלימות כלפי מי מבני משפחתו המתגוררים בכפר קאסם (להבדיל מאותו גיס המתגורר, כאמור, ברהט).

כאשר מביאים בחשבון את מכלול הנתונים הנ"ל מחד, ואת המשמעות של מות האם, סבור אני כי יש מקום להיעתר לבקשה, תוך הסדרת ביטחונות מתאימים ליציאתו של העותר לחופשה קצרה, לצורך ביקור בבית המשפחה, וחזרתו אל המאסר.

אשר על כן, אני מתערב בהחלטת שב"ס ומורה כי תאושר לעותר חופשה של עד 12 שעות, וזאת בתנאי שיתייצבו בכלא כרמל שני ערבים שיערבו להבטחת יציאתו לחופשה וחזרתו ממנה, וכן יתחייבו שבכל עת הם ילוו את העותר וישהו עמו בבית המשפחה בעת שהוא מבקר. עוד יתחייבו הערבים לוודא כי במידה ומסיבה כלשהי יגיע המתלונן לביקור התנחומים, דבר אשר כאמור אינו צפוי, כי אז ייצא העותר את הבית בליווי הערבים, וימתין במקום אחר עד יציאתו של המתלונן מביקור התנחומים. כאמור, מדובר בחופשה קצרה ל-12 שעות, שלאחריה יחזור העותר אל מתקן הכליאה בכלא כרמל.

בשים לב למועד ימי האבל, אני מורה כי היציאה לחופשה הקצרה תבוצע מחר, 19.11.14, בליווי ערבים כאמור לעיל.

יש לשלוח פסק הדין בדחיפות לב"כ הצדדים.

ניתן היום, כ"ה חשוון
תשע"ה, 18 נובמבר 2014,
בהעדר הצדדים.
ר' שפירא, ס. נשיא